

چکیده

مقدمه: مولتیپل اسکلروزیس (MS) یک بیماری خود ایمنی است که با دمیلینه شدن آکسون ها در CNS مشخص می شود. عوارض ناشی از این بیماری و همچنین استفاده از داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی ، ضد افسردگی ها و غیره منجر به ناهنجاری های مختلف می شود. این داروها مستعد خونریزی دهان هستند و به ویژه مستعد ابتلا به عفونت می باشند. از عوارض اصلی داروها در حفره دهان می توان به استوماتیت ، زخمها ، لثه ، کاندیدیازیس و برخی از عفونتهای فرصت طلب (مانند تبخال سیمپلکس) اشاره کرد. دندانپزشکان همچنین باید از اهمیت این بیماری در تشخیص ، درمان و پیش آگهی برخی ضایعات و همچنین شرایط خاص آن آگاه باشند. بنابراین ، در این مطالعه ، تغییرات هیستوپاتولوژیک مخاط دهان و غدد بزاقی در موش های دمیلیناسیون C57BL/6 (مدل مولتیپل اسکلروز) مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش: تغییرات بافت شناسی در غدد پاروتید ، ساب مندیبولار و زیر زبانی در هر دو مدل کنترل (سالم) و دمیلینه موش ها مورد بررسی قرار گرفت. در مطالعه حاضر ، ۲۰ موش C57BL/6 به دو گروه ۱ (گروه شاهد) ۲) گروه دمیلیناسیون (خوراک دریافت شده مخلوط با ۰.۲٪ کوپریزون به مدت ۱۲ هفته) تقسیم شدند. هفت هفته پس از دمیلینه شدن ، التهاب (هماتوکسینین ائوزین) ، فیبروز (ماسون تریکروم) و گرانول سلول ماستول (تولوئیدین آبی) بررسی شد.

نتایج: نتایج ما ۱۲ هفته پس از دمیلینه شدن التهاب در غده اصلی بزاقی را نشان می دهد. همچنین افزایش فیبروز و کاهش عروق در مخاط دهانی در ناحیه مختلف نشان داده شد ($P < 0.05$). کراتینه شدن در گروه دمیلیناسیون کاهش یافته است ($P < 0.05$). بیان GFAP در غده بزاقی عمده در گروه های دمیلینه به طور قابل توجهی کاهش یافته است ($P > 0.05$).

نتیجه گیری: نتیجه گیری ما این است که MS ممکن است یک عامل خطر برای ضایعات دهانی مانند التهاب ، فیبروز و زخم باشد. این داده ها اثر پاتولوژیک دمیلیناسیون بر روی ناحیه *acini* و مجرا در غدد بزاقی را نشان می دهد.

واژه های کلیدی: مولتیپل اسکلروز (MS) ، غدد بزرگ بزاقی ، التهاب ، بافت شناسی

